

[Statsministeren.]

overensstemmelse med boligforliget fremsætte forslag om en gradvis afvikling af beskatningsreglerne for ejerboliger, og i tilknytning hertil vil hele problemstillingen om fradragsret for renter af privat gæld blive fremlagt i folketinget.

Regeringen vil også fremsætte forslag om, at sociale pensioner og transbestemte sociale ydelser holdes uden for beskatning. Desuden vil der blive fremsat forslag om at udvide den særskilte beskatning af ægtefæller. Lov om særlig indkomstskat foreslås ændret med henblik på at fjerne dens uheldige virkninger for almindelige handeler og for ekspropriationer og jordfordelinger. Samtidig foreslås en skærpelse af beskatningen for de store kapitalgevinster på jord og anden fast ejendom.

Bortset fra de udgifter, der er en følge af de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, er det regeringens mål, at statens udgifter i de nærmest kommende år ikke skal vise anden stigning end den, der er en uundgåelig følge af udviklingen i lønninger og i priser.

Finansloven for det kommende finansår vil komme til at vise et underskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, som vil være større end i indeværende finansår. Det var allerede tilfældet med det finanslovsforslag, som blev fremsat af den tidligere regering. Gennemførelsen af beskæftigelsesforslagene vil i begrænset omfang øge statens udgifter i det kommende år, dog modvirket af det, vi sparer i udgiften til arbejdsløshedsunderstøttelse.

Denne udvikling i statsfinansernes balance er imidlertid forsvarlig i den nuværende økonomiske situation, hvor det fremtrædende problem som bekendt er en alt for stor arbejdsløshed.

Må jeg minde om, at stigningen i underskuddet på statsbudgettet i høj grad skyldes svigtende indtægter som følge af den økonomiske afmatning og herunder øgede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. Denne forringelse af statsfinanserne har ikke nogen selvstændig stimulerende virkning på efterspørgslen. Den virker blot som en stødpude, som hindrer, at nedgangen i produktion og beskæftigelse bliver endnu kraftigere.

Det er endvidere værd at understrege, at i samme omfang, udviklingen vender, vil der automatisk på disse poster ske en styr-

kelse af statsfinanserne. Hertil må føjes, at de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger udtrykkelig er udformet sådan, at de afvikles, efterhånden som produktion og beskæftigelse kommer i gang igen.

Som situationen er i øjeblikket, er der ingen risiko for, at regeringens forslag skal virke inflationsfremmende. Der er kun tale om, hvad der er nødvendigt for at bryde den negative udvikling, vi er kommet ind i. Men det, som jeg lige har sagt, viser, at vi samtidig har udformet forslagene sådan, at vi heller ikke lægger grunden til et inflationspres på et senere tidspunkt. Det betyder også, at der ikke i regeringens forslag ligger en varig forhøjelse af statens udgifter, som på et senere tidspunkt kunne nødvendiggøre skatteforhøjelser.

Vi er nu nået halvvejs gennem folketingsåret, uden at der har været alt for store muligheder for, at folketetinget kunne arbejde med lovgivningsstoffet. Vi må jo nok se i øjnene, at tiden frem til den 1. april vil blive stærkt præget af arbejdet med finansloven, stærkt præget af forhandlingerne om og gennemførelsen af den nødvendige økonomiske lovgivning.

På denne baggrund mener regeringen, at det vil være nødvendigt og rigtigt, at det øvrige lovgivningsarbejde begrænses mest muligt.

Jeg har også bevidst begrænset redegørelsen her i dag til de mest påtrængende opgaver, og jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på den øvrige lovgivning i resten af dette folketingsår, men jeg vil på anden måde orientere folketetinget om, hvilke lovsforslag regeringen påregner at fremsætte. Regeringen vil så hurtigt som muligt fremsætte disse forslag.

På det her skitserede grundlag, som har sit udgangspunkt i socialdemokratiets helhedsplan, indbyder regeringen folketingets partier til forhandling og til samarbejde. Regeringen er rede til at drøfte andre forslag, som kan indgå i en samlet helhed til fremme af erhvervsudviklingen og beskæftigelsen. Det afgørende er, at folketetinget nu handler hurtigt.

For at opnå politisk stabilitet må vi alle erkende, at ingen af os kan stå stejlt på vore egne synspunkter. Viljerne må nødvendigvis bøjes mod hinanden.